

Sygn. akt X GC 486/14

1)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Iwona Wańczura

Protokolant Katarzyna Bocian

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w K.

przeciwko: (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz powoda (...) Spółki

z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwoty:

a) 27.512,81 zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset dwanaście 81/100 złotych)

z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 27,40 zł (dwadzieścia siedem 40/100 złotych) od dnia 30.09.2014r.,

- 588,29 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem 29/100 złotych) od dnia 30.09.2014r.,

- 26.897,12 zł (dwadzieścia sześć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt siedem 12/100 złotych) od dnia 2.08.2014r.,

b) 2.811,10 zł (dwa tysiące osiemset jedenaście 10/100 złotych);

2. umarza postępowanie w zakresie kwoty 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych)

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.539 zł (osiem tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

SSO Iwona Wańczura

Sygn. akt X GC 486/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 30.09.2014 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością domagał się zasądzenia od pozwanego (...)w R. Ś. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwoty 98 436,67 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 27,40 zł i 588,29 zł od dnia wniesienia pozwu,

- 50 923,86 zł od dnia 8.07.2014 r.

- 46 897,12 zł od dnia 2.08.2014 r. oraz kosztów procesu. Twierdził, że zawarł z pozwanym umowę sprzedaży energii elektrycznej. Pozwany nie uregulował należności wynikających z dwóch faktur oraz dwóch not odsetkowych.

Pismem procesowym z 1.10.2014 r. powód cofnął pozew w zakresie kwoty 50 923,86 zł, zrzekając się roszczenia w tej części - w związku ze spłatą tej należności przez pozwanego w dniu 29.09.2014 r. Ponad tę kwotę podtrzymał pozew oraz żądanie kosztów procesu, nadto domagał się 1 541,12 zł tytułem odsetek ustawowych od zapłaconej kwoty od 8.07.2014 r. do 29.09.2014 r.

Postanowieniem z 8.10.2014 r. Sąd na podstawie art.355§1 kpc umorzył postępowanie w zakresie należności głównej w kwocie 50 923,86 zł i w tym samym dniu w sprawie o sygn. akt X GNc 516/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie powoda po ograniczeniu powództwa.

Pismem wniesionym 24.10.2014 r. powód cofnął pozew o kolejną kwotę – 20 000 zł wobec jej zapłaty dokonanej przez pozwanego 15.10.2014 r, domagając się kwoty 2 811,10 zł z tytułu odsetek od powyższej kwoty, a nadto podtrzymał poprzednie żądanie.

Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. Zarzucił:

- nieprawidłowe wyliczenie odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty 50 923,86 zł przez zastosowanie niewłaściwej podstawy prawnej ich naliczenia, gdyż wyliczone zgodnie z art.8 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wynoszą 1 172 zł,

- nieprawidłowe określenie daty wymagalności odsetek od zaległych odsetek, gdyż należą się one od dnia wniesienia pozwu, tj. 2.20.2014 r.

Wobec cofnięcia pozwu w części dotyczącej zapłaconej należności na podstawie art.203§2 kpc zgłosił żądanie zwrotu kosztów procesu. Podniósł też, że w dniu 15.10.2014 r. zapłacił powodowi 20 000 zł, stąd ograniczenia wymaga pozostałe roszczenie, które zmniejszyło się do 26 897,12 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie wyrażone w piśmie z 24.10.2014 r, podnosząc, że odsetki zostały wyliczone w zakresie wysokości i dat wymagalności zgodnie z §6 pkt 5 łączącej strony umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.11.2013 r. strony zawarły umowę nr (...) w trybie zamówienia publicznego o sprzedaż energii elektrycznej na potrzeby pozwanego. W §6 ust.3 umowy strony postanowiły, że zapłata następować będzie po zakończeniu okresu rozliczeniowego, na podstawie faktur VAT, w terminie 21 dni od daty wpływu prawidłowo wystawionej faktury do siedziby odbiorcy, a za przekroczenie terminów płatności określonych w fakturach, sprzedawcy przysługuje prawo do naliczania odsetek w wysokości ustawowej (ust.5).

dowód: umowa – k.22-26

Powód obciążył pozwanego fakturami VAT:

- (...) z 8.06.2014 r. na kwotę 50 923,86 zł z terminem płatności 7.07.2014 r,
- (...) z 4.07.2014 r. na kwotę 46 897,12 zł z terminem płatności 1.08.2014 r.

dowód: faktury – k.28, 31

Nadto powód wystawił dwie noty odsetkowe za opóźnienie w zapłacie faktur z marca 2014 r. na kwotę 588,29 zł i 27,40 zł. Faktura z 7.03.2014 r. określała termin płatności na 4.04.2014 r, a z 8.03. 2014 r. – na 7.07.2014 r.

dowód: noty odsetkowe – k.34, 35

Do dnia sporządzenia pozwu – 22.09.2014 r. pozwany mimo wezwań do zapłaty nie uregulował powyższych należności.

dowód: wezwania do zapłaty – k.38 – 40.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty.

Sąd zważył:

Strony łączyła umowa sprzedaży energii elektrycznej, stąd na mocy art.535 kc w zw. z art.355 kc pozwany powinien zapłacić powodowi dochodzoną należność

– w wysokości nieuregulowanej do dnia wydania wyroku, tj. 26 897,12 zł. Pozwany mimo zaskarżenia nakazu zapłaty w całości nie neguje faktu nieuiszczenia tej części należności głównej. Na zasadność dochodzonego roszczenia wskazuje okoliczność, że pozwany „ratalnie” spłaca należności wynikające z faktur.

W zakresie kwoty uiszczonej w toku procesu Sąd umorzył postępowanie na podstawie art.355 kpc.

Sporna między stronami pozostawała kwestia dat wymagalności roszczeń, a tym samym dat początkowych biegu odsetek oraz ich wysokości. Pozwany w tym przedmiocie powoływał się na art. 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, który stanowi, że w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1)wierzyciel spełnił swoje świadczenie;

2)wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3 (ust.1).

Termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 30 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny będący podmiotem leczniczym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2-4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, termin ten nie może przekraczać 60 dni (ust.2).

Strony w umowie określiły termin płatności na 21 dni od otrzymania przez pozwanego faktury. W ten sam sposób oznaczony on został konsekwentnie

w fakturach. Taki termin pozostaje w zgodzie z powołanym przepisem, stąd powód uprawniony był do naliczania odsetek od kolejnych faktur od 8.07. i 2.08.2014 r. Pozwany nie wykazał, by od dat otrzymania faktur do przyjętych przez powoda dat wymagalności upłynął okres krótszy niż 21 dni.

Roszczenie powoda odnośnie do odsetek znajduje uzasadnienie w przepisie art.481§1 kc i art.482§1 kc. Powód prawidłowo naliczył odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie kwoty 46 897,12 zł za okres od 2.08.2014 r. do 16.10.2014 r. na kwotę 1 269,43 zł (46 897,12 zł x 76 dni x 13% / 365 dni). Oznacza to jednak, że od pozostałej do zapłaty kwoty 26 897,12 zł należą się odsetki od dnia 17.10.2014 r, a nie jak błędnie przyjęto w wyroku – od 2.08.2014 r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego

z urzędu. Na poniesione przez powoda koszty składa się opłata sądowa – 4 922 zł

i wynagrodzenie pełnomocnika 3 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. Uznać przy tym należało, że, poniesienie tych kosztów w całości było celowe

i niezbędne, gdyż pozew został sporządzony 22.09.2014 r, a wniesiony 30.09.2014 r. (art.165§2 kpc), w tym też dniu uiszczona została od niego opłata, a pierwsza wpłata pozwanego dokonana została 29.09.2014 r, stąd powód nie mógł o niej wiedzieć w dacie złożenia pozwu.

Iwona Wańczura